

U S N E S E N Í

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Aleny Bačínové a soudců Mgr. Martiny Nyplové a JUDr. Jiřího Hanuše ve věci péče o **zl.** [REDAKCE], nar. [REDAKCE], zast. JUDr. Milanem Wachtlem, advokátem se sídlem Masarykovo náměstí 1279, 500 02 Hradec Králové, a **nezl.** [REDAKCE], nar. [REDAKCE], zast. Magistrátem města [REDAKCE] jako kolizním opatrovníkem, dcery Ing. I. [REDAKCE] V. [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], zast. JUDr. Milanem Wachtlem, advokátem se sídlem Masarykovo náměstí 1279, Hradec Králové a Ing. arch. T. [REDAKCE] V. [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], zast. JUDr. Jiřím Slezákem, advokátem se sídlem Ulrichovo náměstí 737, 500 02 Hradec Králové, o změnu péče **nezl.** [REDAKCE], zvýšení výživného pro **zl.** [REDAKCE] a **nezl.** [REDAKCE], snížení výživného pro **zl.** [REDAKCE] a **nezl.** [REDAKCE] a úpravu styku matky s **nezl.** [REDAKCE], k odvolání otce proti rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 29. února 2016, č. j. OP 139/2007-460, **t a k t o :**

- I. Odvolací řízení se **z a s t a v u j e .**
- II. Otec je povinen nahradit matce náklady odvolacího řízení 2.904 Kč a **zl.** [REDAKCE] náklady odvolacího řízení ve výši 4.477 Kč, oběma do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám jejich zástupce JUDr. Milana Wachtla.

O d ů v o d n ě n í :

Okresní soud shora označeným rozsudkem zamítl návrh otce na změnu péče nezletilé [REDAKCE] (výrok I). Matce uložil povinnost za dobu od 15.11.2013 do 27.10.2015 zaplatit na dlužném výživném pro nezletilou [REDAKCE] částku 36.285 Kč a za dobu od 15.11.2013 do 25.1.2014 zaplatit na dlužném výživném pro nezletilou [REDAKCE] částku 11.697 Kč, vše k rukám otce do 6 měsíců od právní moci rozsudku (výroky II a III). Výživné otce pro nezletilou [REDAKCE] s účinností od 1.9.2013 zvýšil na částku 10.000 Kč měsíčně a dluh na tomto výživném za dobu od 1.9.2013 do 29.2.2016 ve výši 81.000 Kč uložil otci zaplatit k rukám matky do 6 měsíců od právní moci rozsudku (výroky IV a V). Výživné otce pro nezletilou [REDAKCE] s účinností od 1.11.2015 zvýšil na částku 8.000 Kč měsíčně a dluh na tomto výživném za dobu od 1.11.2015 do 29.2.2016 ve výši 10.000 Kč uložil otci zaplatit k rukám matky do 6 měsíců od právní moci rozsudku (výroky VII a VIII). Tím okresní soud současně změnil rozsudek Okresního soudu v Hradci Králové č. j. OP 139/2007-106 ze dne

1.6.2010 ve výroku ad I., kterým bylo rozhodnuto o výživném pro obě nezletilé (výroky VI a IX). Návrh otce na snížení výživného pro nezletilou [redacted] a nezletilou [redacted] soud zamítl (výrok X) a řízení o návrhu matky na úpravu jejího styku s nezletilou [redacted] zastavil (výrok XI). Dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok XII).

Otec podal odvolání směřující proti výrokům pod body II až X rozsudku (nikoli proti výrokům pod body I a XI rozsudku). Namítal, že prvoinstanční soud neprovedl úplné dokazování ohledně reálných příjmů rodičů, přičemž zejména nesprávně hodnotil reálný příjem otce. Jeho příjmy se od posledního rozhodnutí o výživném v roce 2010 vlivem krize ve stavebnictví a nárůstu konkurence značně snížily, v důsledku čehož se významně snížil jeho životní standard. Od roku 2013 je dále v péči FN Hradec Králové po opakovaných výhřezech páteřních plotýnek, což objektivně snižuje i jeho časové možnosti být pracovně aktivní. Např. příjmy v roce 2015 byly 5x nižší než v roce 2009 a propadu příjmů otce odpovídá i podstatné snížení finančního obrátu jeho firmy, který byl v posledních letech řádově třetinový v porovnání s rokem 2010 a předchozími lety. Tento klesající příjmový trend otce byl též hlavním důvodem, proč otec požádal o snížení výživného pro obě dcery. Soud zamítl návrh na doplnění dokazování zpracováním znaleckého posudku o ekonomické situaci jeho firmy, který by jednoznačně prokázal tvrzení o jeho nižších příjmech. Pro účely odvolacího řízení proto otec nechal vypracovat znalecký posudek ohledně ekonomické a finanční analýzy obchodní společnosti T [redacted] V [redacted] [redacted] s.r.o. za období 2008 až 2014, který předložil. Naopak soud nezapočítal do průměrného příjmu matky též prémie a ostatní peněžitá plnění jejího zaměstnavatele, přičemž dle podkladů dodaných do spisu zaměstnavatelem matky činily v jednotlivých letech tyto bonusy 33.000 až 81.300 Kč ročně. Závěr prvostupňového soudu o průměrném příjmu matky 26.000 Kč měsíčně je tedy nesprávný. Otec je dále přesvědčen, že došlo ke snížení potřeb obou dcer na mimoškolní aktivity v období rozhodném pro stanovení výživného otce, přičemž konkrétní zvýšené potřeby na jejich straně nebyly prokázány. Otec navrhl změnu výroků IV – X rozsudku tak, že se výživné otce pro nezletilé snižuje. Ohledně odvoláním napadených výroků II a III o výživném matky otec konkrétní odvolací návrh neučinil.

Při odvolacím jednání konaném dne 6.9.2016 byl mimo jiné proveden důkaz otcem předloženým znaleckým posudkem Ing. Josefa Michálka, znalce z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady se specializací podniky, a účetní evidence – specializace účetnictví z 31.5.2016. Z něho bylo zjištěno, že společnost T [redacted] V [redacted] [redacted] s.r.o. v období let 2008 až 2010 dosahovala dobrých výsledků, avšak od roku 2011 se ekonomické výsledky podstatně zhoršily. Společnost od roku 2011 byla ve vážné ekonomické situaci, kterou vylepšovala především vkládáním půjček společníka Ing. arch. T [redacted] V [redacted] a emisí dluhopisů. Z tabulky aktiv společnosti bylo mimo jiné zjištěno, že pohledávky ke společníkům jsou evidovány pouze za rok 2013 ve výši 129.000 Kč a za rok 2014 ve výši 46.000 Kč. Z tabulky pasiv bylo současně zjištěno, že závazky ke společníkům jsou evidovány v roce 2009 ve výši 2.435.000 Kč, v roce 2010 ve výši 2.105.000 Kč, v roce 2011 ve výši 2.076.000 Kč, v roce 2012 ve výši 627.000 Kč, v roce 2013 ve výši 732.000 Kč a v roce 2014 ve výši 651.000 Kč. V letech 2012 až 2014 společnost dále emitovala dluhopisy každoročně v hodnotě 1.500.000 Kč. K těmto údajům otec při svém účastnickém výsledku

potvrdil, že v roce 2009 půjčil společnosti 2.435.000 Kč, část mu byla vrácena, následně společnosti půjčil dalších 105.000 Kč a dosud mu společnost dluží 651.000 Kč. Dodal, že poté jim daňový poradce doporučil vydat dluhopisy, které koupil pouze on, ale neplatil za to firmě žádné peníze a pouze tím došlo ke snížení dluhu firmy vůči jeho osobě. Měsíčně pobírá 15.000 Kč jako úroky z dluhopisů, čímž je dosahováno snížení mzdových nákladů při jeho celkovém příjmu cca 26.000 Kč čistého měsíčně. Dále otec při jednání před odvolacím soudem sdělil, že jeho manželka podala v důsledku stresů vyvolávaných matkou návrh na rozvod a dne 30.8.2016 byli nepravomocně rozvedeni. Otec současně předložil smlouvu o vypořádání majetkových vztahů pro dobu po rozvodu manželství, z níž odvolací soud zjistil, že výlučným vlastnictvím otce se stává bytová jednotka č. [REDAKCE] v budově čp. [REDAKCE], [REDAKCE] na parc. č. [REDAKCE], [REDAKCE] zastavěná plocha a nádvoří, včetně [REDAKCE] podílu na společných částech domu a pozemku, zapsané na listu vlastnictví č. [REDAKCE] pro katastrální území R [REDAKCE] n. K [REDAKCE]u, dále zde uvedené movité věci povahy vybavení domácnosti, dílny a zahrady a obchodní podíl v obchodní společnosti T [REDAKCE] V [REDAKCE] [REDAKCE] s.r.o. Zástupce otce současně uvedl, že k tomuto vypořádání náleží ještě dohoda o vypořádání podílového spoluvlastnictví ke společně zakoupenému domu tak, že se tento dům stane výlučným vlastnictvím manželky otce, která byla již vložena do katastru. Matka při jednání před odvolacím soudem uvedla, že otec dům zakoupený společně s jeho manželkou v současnosti velkoryse přestavuje, k čemuž byla do spisu po skončení jednání založena fotodokumentace. Odvolací soud poté jednání odročil na neurčito za účelem vypracování znaleckých posudků k určení tržní ceny nemovitosti v H [REDAKCE] K [REDAKCE] zakoupené do podílového spoluvlastnictví otcem a jeho manželkou, bytu v R [REDAKCE] n. K [REDAKCE] v jejich společném jmění manželů a obchodního podílu otce ve společnosti T [REDAKCE] V [REDAKCE] [REDAKCE] s.r.o.

Podáním doručeným odvolacímu soudu dne 12.10.2016 vzal otec odvolání zcela zpět. Uvedl, že k tomuto kroku se rozhodl zejména z důvodu jeho zájmu o obnovení vztahu se svými dcerami, které jsou nastalou situací velmi negativně ovlivněny a vše se odráží v jejich kontaktu s otcem. Stejně tak v důsledku tohoto sporu o zvýšení výživného dospěl až k rozvodu svého druhého manželství. Vyslovil víru v to, že jeho rozhodnutí přispěje ke zlepšení vztahu jak mezi ním a dcerami a samozřejmě jejich matkou, tak mezi ním a jeho bývalou (druhou) manželkou. Matka a zl. [REDAKCE] poté požádaly o náhradu nákladů odvolacího řízení, spočívajících v odměně jejich advokáta za dva úkony právní služby z tarifní hodnoty 1.080.000 Kč při samostatném zastoupení matky a zl. [REDAKCE] ve výši celkem 25.240 Kč, v odměně za jeden úkon právní služby při společném zastoupení matky a zl. [REDAKCE] ve výši 22.716 Kč, dále ve třech paušálních náhradách hotových výdajů v celkové výši 900 Kč a částce 10.259,80 Kč na DPH. Celkem po otci požadovaly na náhradě nákladů řízení 59.115,80 Kč.

S ohledem na zpětvzetí odvolání otce předtím, než bylo o odvolání rozhodnuto, odvolací soud odvolací řízení podle § 207 odst. 2 o. s. ř. zastavil. Právní moc jím napadených výroků prvoinstančního rozsudku tudíž nastala, jako kdyby k podání odvolání nedošlo (§ 222 odst. 1 o. s. ř.).

O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 23 věta druhá z. ř. s., podle níž je možno priznat náhradu nákladů řízení, která bylo možná zahájit i bez návrhu, odůvodňují-li

to okolnosti případu. Otec odůvodnil zpětvzetí odvolání tím, že má zájem narovnat své zjitřené vztahy s matkou, dcerami a manželkou, která měla pod tíhou tohoto řízení přistoupit k rozvodu manželství. Odvolací soud však i přes toto jeho vstřícné gesto s ohledem na dosavadní průběh řízení před soudy obou stupňů dospěl k závěru, že je na místě, aby otec nahradil matce a zletilé ■■■■■ náklady odvolacího řízení. Dosavadní výsledky dokazování provedeného v odvolacím řízení potvrzují závěr prvoinstančního soudu, že pravidelné měsíční výdaje otce, jak je sám vyčíslil v řízení před soudy obou stupňů, s přihlédnutím k celkové životní úrovni jeho rodiny, vyvracejí jeho tvrzení, že jedinými příjmy jeho rodiny je jeho mzda od společnosti V ■■■■■ ■■■■■ s.r.o. a plat jeho manželky. Při svém výslechu před prvoinstančním soudem otec účelově zamlčel, jakým způsobem a jakými částkami dotoval provoz společnosti, jejímž je jediným společníkem, dále že je jediným vlastníkem dluhopisů vydaných touto společností a dosud vůči ní má pohledávku přes 650.000 Kč. Taktéž zamlčel, že s manželkou pořídili v období, ohledně něhož bylo prováděno dokazování (matka podala návrh na zvýšení výživného pro ■■■■■ od 1.5.2011, přičemž otec uzavřel sňatek se svojí druhou manželkou v červnu 2011), do společného jmění manželů byt v R ■■■■■ n ■■■■■ K ■■■■■. Obsah jím předložené smlouvy o vypořádání SJM ve spojení s darovací smlouvou uzavřených mezi ním a jeho druhou manželkou dokládají, že jeho manželce připadne do výlučného vlastnictví dům v H ■■■■■ K ■■■■■ v pořizovací ceně 4.995.000 Kč, na němž je v současnosti prováděna zásadní rekonstrukce, oproti čemuž otcí zůstává byt o velikosti 1+1 v R ■■■■■ n ■■■■■ K ■■■■■ a podíl ve společnosti, která je podle jeho vlastního vyjádření v podstatě ztrátová. Smlouva o vypořádání SJM navíc ani neřeší, kdo z bývalých manželů bude nadále hradit hypotéku čerpanou jimi společně ve výši 3.500.000 Kč a splácenou měsíčně ve výši 20.280 Kč. Výše popsané skutečnosti odůvodňují závěr, že otec v prvoinstančním řízení zamlčel podstatné informace ohledně jeho majetkových poměrů a v průběhu tohoto odvolacího řízení cíleně zhoršil své majetkové poměry ve prospěch jeho druhé manželky, s níž se současně rozvedl. Toto jeho chování evidentně nemohlo sledovat jiný cíl, než za každou cenu docílit snížení výživného pro obě jeho děti, z nichž mladší je nezletilá a starší se připravuje na budoucí povolání. Odvolací soud považuje takovéto chování otce za nemorální, a proto v něm i přes zpětvzetí odvolání spatřuje okolnosti případu ve smyslu § 23 věty druhé z. ř. s., pro které otcí uložil povinnost nahradit matce a zletilé ■■■■■ náklady vynaložené v souvislosti s jejich právním zastoupením v odvolacím řízení, které bylo nezbytné k ochraně zájmů obou otcových dětí.

Odvolací soud však nesdílí právní názor zástupce matky a zletilé ■■■■■, že při určení odměny advokáta za jeden úkon právní služby je třeba vyjít z tarifní hodnoty věci stanovené podle § 8 odst. 2 vyhl. č. 177/1996 Sb. (dále jen „advokátní tarif“), v tomto konkrétním případě tedy z pětinasobku rozdílu výše výživného požadované otcem a výše výživného stanovené přezkoumávaným rozsudkem. Logický i systematický výklad vzájemného vztahu ustanovení § 8 odst. 1 a 2 a § 9 advokátního tarifu totiž podle přesvědčení odvolacího soudu opodstatňují závěr, že ustanovení § 9 je vůči ustanovení § 8 odst. 1 a 2 advokátního tarifu ustanovením speciálním, a má tudíž přednost před použitím § 8 odst. 1 a 2 advokátního tarifu ve všech případech, kdy přímo v ustanovení § 9 není stanoveno jinak. Text ustanovení § 9 odst. 1 advokátního tarifu, podle něhož *nelze-li hodnotu věci nebo práva vyjádřit v penězích nebo lze-li ji zjistit jen s nepoměrnými obtížemi a není-li dále stanoveno jinak, považuje se za tarifní hodnotu částka 10.000 Kč*, sice nabízí i takový výklad, že musí-li pro použití této tarifní hodnoty platit obě výše uvedené podmínky současně, je třeba a contrario dovodit, že ve

věcech uvedených v dalších odstavcích, v nichž bude možno hodnotu věci nebo práva vyjádřit v penězích, se v nich uvedená tarifní hodnota nepoužije. Takovýto závěr však neobstojí, neboť z textu dalších odstavců tohoto ustanovení a jejich jazykového i logického výkladu je zřejmé, že podmínka penězi neocenitelné věci nebo práva se pro jejich aplikaci nevyžaduje. Jedinou výjimku, kdy § 9 odst. 2 – 5 připouští použití tarifní hodnoty podle § 8 odst. 1 advokátního tarifu, představuje § 9 odst. 3 písm. a) advokátního tarifu, podle něhož se za tarifní hodnotu považuje částka 35.000 Kč pouze tehdy, jde-li o určení práva k věci penězi neocenitelné nebo jde-li o určení neplatnosti právního jednání, jehož předmětem je věc nebo plnění penězi neocenitelné. Ustálená judikatura jazykovým a logickým výkladem tohoto ustanovení dovodila, že pokud se jedná o určení práva k věci penězi ocenitelné nebo určení neplatnosti právního jednání, jehož předmětem je věc nebo plnění penězi ocenitelné, je třeba vyjít z tarifní hodnoty dle § 8 odst. 1 advokátního tarifu. V ostatních věcech vyjmenovaných taxativně v § 9 odst. 2 – 5 však již není jejich předmět rozlišován na ocenitelný a neocenitelný, a proto stanovení tarifní hodnoty podle § 8 odst. 1 a 2 v těchto věcech nepřichází v úvahu. Správnost tohoto výkladu lze demonstrovat např. na znění § 9 odst. 3 písm. d) ve spojení s § 9 odst. 4 písm. a) advokátního tarifu ve vztahu k věcem ochrany osobnostních práv, kdy se za tarifní hodnotu považuje částka 35.000 Kč, pokud není současně požadována náhrada nemajetkové újmy, a částka 50.000 Kč, je-li současně požadována náhrada nemajetkové újmy. Ani v těchto případech tedy nelze považovat za tarifní hodnotu výši peněžitého plnění požadovaného jako náhrada nemajetkové újmy. Za tarifní hodnotu pro určení výše odměny advokáta (nikoli opatrovníka) ve všech věcech péče o nezletilé je tedy třeba považovat částku 5.000 Kč stanovenou v § 9 odst. 2 advokátního tarifu, byť by jejich předmětem bylo peněžité plnění.

Se zřetelem k výše uvedenému byla odměna zástupce matky a zletilého v odvolacím řízení stanovena podle § 9 odst. 2 advokátního tarifu. V zastoupení matky podal advokát vyjádření k odvolání, za které mu náleží odměna 1.000 Kč a paušální náhrada 300 Kč, a dále se účastnil jednání, v němž zastupoval dvě osoby, tzn. odměna za tento úkon právní služby činí podle § 9 odst. 2 ve spojení s § 12 odst. 4 advokátního tarifu 800 Kč a k ní opět náleží paušální náhrada 300 Kč. K součtu těchto částek 2.400 Kč náleží náhrada DPH v sazbě 21 % (§ 137 odst. 3 o. s. ř.) ve výši 504 Kč, takže matce náleží vůči otci právo na náhradu nákladů v souvislosti s jejím zastoupením advokátem v celkové výši 2.904 Kč. Za zastupování zletilého náleží jejímu advokátovi za převzetí zastoupení a vyjádření k odvolání odměna za dva úkony právní služby po 1.000 Kč + 2x paušální náhrada 300 Kč, za účast při jednání před odvolacím soudem pak při společném zastoupení dvou osob odměna ve výši 800 Kč a paušální náhrada 300 Kč. K součtu těchto částek 3.700 Kč pak náleží náhrada DPH ve výši 777 Kč. Otec je proto povinen nahradit zletilému náklady odvolacího řízení ve výši 4.477 Kč. V této souvislosti odvolací soud považuje za nezbytné poznamenat, že ani u zletilého nelze odměnu jejího zástupce stanovit z tarifní hodnoty určené dle § 8 odst. 2 advokátního tarifu, neboť podle § 477 z. ř. s. nabude-li dítě v průběhu řízení o jeho výživě zletilosti, dokončí soud řízení podle ustanovení tohoto pododdílu. Na tuto část řízení je proto třeba nahlížet nadále jako na řízení o péči o nezletilé, což se musí promítnout i do použití příslušných ustanovení advokátního tarifu.

Lhůta k zaplacení náhrady nákladů řízení matce a zletilé [REDAKCE] byla otci stanovena podle § 160 odst. 1 o. s. ř., určení platebního místa se opírá o § 149 odst. 1 o. s. ř.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení není přípustné dovolání.

V Hradci Králové dne 31. října 2016

JUDr. Alena BAČINOVÁ v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

[REDAKCE]